

ΚΕΙΜΕΝΟ: Θουκυδίδης, Ιστορία, ΣΤ΄, 24, 1-4

Γ1. Ο Νικίας, λοιπόν, είπε αυτά νομίζοντας ότι εξ αιτίας του πλήθους των αναγκαίων εφοδίων ή θα απέτρεπε τους Αθηναίους ή, εάν αναγκαζόταν να εκστρατεύσει, θα εξέπλεε με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ασφάλεια. Αυτοί όμως δεν αποθαρρύνθηκαν από την επιθυμία για την εκστρατεία εξ αιτίας της μεγάλης προπαρασκευής, αλλά αντίθετα περισσότερο ενθουσιάστηκαν και το αποτέλεσμα ήταν το αντίθετο σ' αυτόν. Θεώρησαν τις συμβουλές καλές και ότι θα υπήρχε μεγάλη ασφάλεια. Όλοι επιθυμούσαν να ξεκινήσουν την εκστρατεία. Οι ηλικιωμένοι από την μια πλευρά με την ιδέα ότι ή θα κατακτήσουν τα μέρη στα οποία εκστράτευαν ή ότι δεν θα πάθουν τίποτα, αφού ήταν εξασφαλισμένοι με μεγάλη δύναμη. Οι νεότεροι από την άλλη πλευρά επιθυμούσαν να δουν και να γνωρίσουν τα άγνωστα μέρη και είχαν την ελπίδα ότι δεν πάθουν τίποτα. Το μεγάλο πλήθος πάλι, οι στρατιώτες (νόμιζαν) ότι θα κερδίσουν χρήματα από την παρούσα κατάσταση και ότι θα αποκτήσουν δύναμη, από την οποία θα εξασφάλιζαν για πάντα τη μισθοδοσία τους. Επομένως, εξαιτίας της μεγάλης επιθυμίας των περισσοτέρων, ακόμη και αν κάποιος ήταν αντίθετος, επειδή φοβούνταν μήπως αν ψηφίσει αντίθετα δώσει την εντύπωση ότι είναι κακόβουλος στην πόλη, σιωπούσε.

Γ2. τῶν πληθῶν

ὀχλώδεις

ἐξαιρεθείη

ὀρμᾶ

ἔρωσι

ἐνπεπτώκατε

πλέονι (πλείονι)

ἐνέγκωμεν

προσκτᾶ

τισί (ν)

Γ3. α. τοὺς Ἀθηναίους: Αντικείμενο του ἀποτρέψειν

στρατεύεσθαι: Τελικό ἀπαρέμφατο, αντικείμενο του ἀναγκάζοιτο (ταυτοπροσωπία)

τοῦ πλοῦ: Γενική αντικειμενική στο ἐπιθυμοῦν

μᾶλλον: Επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού

εὐέλπιδες: Κατηγορούμενο στο εννοούμενο οὔτοι (οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ)

δεδιώς: Επιρρηματική μετοχή, αιτιολογική (συνημμένη)

Γ3. β. Υπόθεση: εἴ τῳ ἄρα καὶ μὴ ἤρεσκε

Απόδοση: ἡσυχίαν ἤγεν

Ο υποθετικός λόγος δείχνει κάτι που θεωρείται πραγματικό.

Υποθετικός λόγος που δείχνει την απλή σκέψη του λέγοντα:

εἴ τῳ ἄρα καὶ μὴ ἀρέσκοι, ἡσυχίαν ἂν ἄγοι.